

Πλανόδιον

ΑΘΗΝΑ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1998

Ν. ΡΕΓΚΑΣ: Κάτι από μένα ✱ Ρ. CELAN: Αντίφως Μτφ: Γ. Σαγκριώτης ✱ Γ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ: Ο τοίχος. Είχ: Ό. Ζούνη ✱ Δ. ΜΗΤΤΑ: Έρω: Μιά έμπειρία χωρίς υποκείμενο; ✱ Γ. Σ. ΒΛΑΧΟΣ: Ασκήσεις Ταπωνικού ύφους ✱ ΗΛ. ΚΕΦΑΛΑΣ: 19 Έρωτικά Χάικον ✱ Κ. ΘΛΙΜΜΕΝΟΣ: Χρονάρα μέρα Είχ: Χρ. Καρῆς ✱ Ι. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Έφτά ποιήματα ✱ Θ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Δεκατρία ποιήματα ✱ Β. ΔΑΛΑΚΟΥΡΑ: Η ποίηση του Τάκη Παυλοστάθη ✱ Τ. ΠΑΥΛΟΣ

ΣΤΑΘΗΣ: Άνθολόγιο ✱ Δ. Δ. ΒΑΔΡΟΣ: Άλασνταιρ Γκρέν ✱ Α. GREY: Η ιστορία ενός έρημίτη Μτφ: Δ. Δ. Βάδρο ✱ Μέ τον Α. Grey: Μιά συνέντευξη με τον Δ. Βάδρο ✱ ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ: Φιλόγεως ή Τό σύνδρομο του βαθμολογητή ✱ ΕΝ ΠΑΡΟΔΩ: Γράφουν: Γ. ΑΡΑΓΗΣ, Ν. ΛΕΒΕΝΤΗΣ,

ALASDAIR GRAY

Ή ιστορία ενός έρημίτη

* ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ Δ. ΒΑΔΡΟΣ *

ΣΤ. ΠΑΠΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΠΑΤΙΛΗΣ, Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, ΣΤ. ΓΟΥΡΓΟΥΡΗΣ, Μ. ΠΙΕΡΗΣ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ, ΕΥΡ. ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗΣ

* Έξωφύλλο - Κοσμήματα: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΡΟΣ *

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ:

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΕΥΡΕΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ

(Επιμέλεια: Βερονίκη Δαλακούρα και Γιάννης Πατίλης)

Από την συλλογή

Ο γυμνός ὀφθαλμός καί τό φασματοσκόπιο
(1974)

Ο ΕΚΜΗΔΕΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΝ

Πλησιάζει ἡ ὥρα πού θά μπεῖς
στό λεωφορεῖο
γιά τήν ἄλλη συνοικία μέ τίς μεγάλες
λευκές λάμπες στά χεῖλη τῶν δρόμων της
κι ἀπομένω ἐγώ
νά σκέφτομαι μόνος
πώς ἦσουνα καλή
πώς ἦσουνα ἰδανική στή λύπη
γι' αὐτό σπάνια χαιρόμαστε.

Ἐπειτα πηγαίνω στό ἐστιατόριο
περνάω ἀπ' τό καφενεῖο
μέ τά δύστυχα πουλιά στούς τοίχους
γυρίζω τά χέρια μου ἀνάποδα
χαιρετίζω μέ μιάν ἐλάχιστη βοή τό πλῆθος
ἀδειάζω τίς τσέπες μου μπροστά σέ μιά προθήκη.

Ἀργά τό βράδυ γυρίζοντας στό σπίτι
ξεκολλάω μέ τά νύχια ἀπ' τήν κολώνα μιάν ἀφίσσα
κλείνω καλά τήν πόρτα
κοιτάζω τό λευκό στερέωμα τῆς ὀροφῆς
καί μέσα σ' ἓνα καινούριο περίγυρο ἀπό σθημένα τοιγάρα
σκέφτομαι πώς
ἀπομένω ἐγώ.

ΦΩΝΗ ΜΥΡΙΩΝ

(Ελλήνων)

Ἐπί τέλους
ὁ θάλαμος πού κατοικῶ
ἔχει τώρα μιά ρωγμή

ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ

Εἶναι στό πρόσωπο σάν ἀλέτρι κάτι
σκληρό πού τό σκάβει καί τό σκάβει
ἀλλά στό τέλος μέσα του τραβιέται
σάν ἰστός μυελός καί νεῦρο τοῦ ἀνήκει.

Η ΔΟΞΑ

Τά λόγια μου θά ἔχουν οὐσία

Ἡ δόξα εἶναι τῆς πορφύρας
τῆς λαμπρῆς ἐσθῆτος
ἡ δόξα εἶναι τῶν τριχίων ἐνδυμάτων
ἡ δόξα εἶναι τῶν ἀξιωματῶν.
Ἡ δόξα εἶναι τῶν τειχῶν καί τῶν κάστρων
ἐκεῖνοι ἀπλῶς τά ὑπερασπίζονταν
ἐμεῖς τά ἐπισκεπτόμαστε κάποιον Ἰούλιο
ἢ Αὐγουστο μέσ' ἀπ' τῶν πεύκων τό ἀδυσώπητο
βουητό ἀκοῦμε τή μακρινή φωνή τοῦ γύφτου
νά διαλαλεῖ κάτω στίς γειτονιές καρπούζια.
Ἡ δόξα εἶναι τῆς ἔδρας τῆς ἐξέδρας.
Ἡ δόξα εἶναι τῶν τίτλων
Μετά τά Φυσικά Ὁ Τάφος (τοῦ Κωστή Παλαμᾶ) Τό Παλτό
Περιμένοντας τόν Γκοντό Καλημέρα Θλίψη Ὁ Ἡλίθιος
Ἐρημη Χώρα Ἀνεμοδαρμένα Ὑψη.
Ἡ δόξα εἶναι τῶν ὀνομάτων
Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης Ἰωάννης Καποδίστριας
Βικέντιος Βάν Γκόγκ Φρειδερίκος Νίτσε
Γιώργος Βιζυηνός Κ.Γ. Καρυωτάκης
οἱ ἴδιοι (ἀπό τά πρίν) φάγανε χῶμα φτύσαν αἷμα
ἢ κάτι τέτοιο
Λόρδος Μπάϊρον καί Πέρου Σέλλεϋ φίλοι Τζέιμς Τζόυς
Διονύσιος Σολωμός Σικελιανός Ἀγγελος Ροῦδης Ἐμμανουήλ
μαρμάρινες ἐπιγραφές ἐδῶ ἔζησε ὁ..., ἐνθάδε κεῖται
ὅλοι νά διασταυρωμένα δυό ξύλα σά Μαρτζώκης.
Καί ἐν ζωῇ πλῆθος μέσ' στά πλήθη οἱ δημιουργοί
δημιουργοί ὀνομάτων – αὐτῶν ἡ δόξα.
(Ἐξάλλον ὁ κ. Ζῆτα, ἐκδότης κλπ., σέ κάθε τεῦχος
ὀνοματοθερεῖ μέ ἐπιτυχία: 80.000 ἀντίτυπα
ὁ κ. Ἦτα ἐν μέτρῳ ἢ μᾶλλον ὅσο μπορεῖ: 40.000 ἀντίτυπα
ὁ Θῆτα — μέ μόνο 800 — προσφέρει τίς σελίδες του ἀπλόχερα

στους νέους και τούς άγνωστους, έξ ών τά αύριανά όνόματα
 – αυτών ή δόξα.)
 Ή δόξα είναι των πραγμάτων
 Ήλιου Μέλαθρον Παρθενών Μέγαρο Φίλων τής Μουσικής
 Τό χρυσόμαλλο Δέρας Λαμποργκίνι *Porsche*.
 Ή δόξα είναι των βουνών
 των πραγματικών κορυφών.
 Ή δόξα είναι των σωμάτων
 ή δόξα είναι των χρωμάτων
 ή δόξα είναι του Περιέχοντος.
 Τό περιεχόμενο είναι κάτι πολύ λίγο.
 Είναι ένας ασθενής πού αδυνατίζει
 πάνω στό πολύ σύγχρονο και λειτουργικό
 κρεβάτι του.
 Ή είναι ένας γέρος πού τό σῶμα του μαζεύει.
 Φέρει ένα ξερό λουλούδι στό πέτο του.
 Τό πρωί όταν ό ήλιος ανεβαίνει ψηλά στόν ούρανό
 ό γέρος χώνεται στήν άμμο.
 Τ' απογεύματα πάει γιά πουρνάρια.
 Είναι ένα τίποτα
 κι είναι τό πᾶν κι είναι ένα τίποτα.
 Κάτι σάν ισχυρός παράγων ή περιέχον
 τό κατατρέχει πάνω στή γῆ.
 Μόνο απομένει και γυμνό
 αλλά τόσο μόνο και γυμνό δέν μπορεί νά απομείνει.
 Κρύβεται τότε στά ποιήματα.
 Έξω αν χυνόταν σά μυαλά και σπλάχνα;...

Tavor Librium Librax Lexotanil
Praol (τής CHROPI) Valium Libimal
Neo Libimal Tranxene Iremidon
Stedon (τής ADELCO) Oasil
Mogadon Tacitin Largactil περιεχόμενο
Psichoton Psychoril ψυχάριο.

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΑΡΓΙΑΣ

Κατεβαίνοντας τήν ήμικεντρική όδό Στ.
 τελευταίες μέρες τής άνοιξης
 στό δεξιό λεωφορεία άραγμένα στή σειρά
 νυχτωμένα μαζί μου
 και νιώθω μιά ψύχρα όμορφη